

til en Indkomstskat, til en Formue- og Indkomstskat, eller hvad man nu ellers vil. Vil man fastholde Formue- og Vejlighedsbestatningen, tror jeg ikke, man kan komme nogen anden Vej end den, som Lovforslaget har anvist, og jeg tror ikke, man kan komme til at ramme Erhvervet i selve Erhvervs-kommunen ved en selvstændig Bestatning af den, der udøver det. Derved vil man jo nemlig bryde det vigtigste Princip i selve Formue- og Vejlighedsbestatningen, nemlig den samlede Ansættelse til Stat efter den paagældendes hele økonomiske Stilling. Det er jo i øvrigt ikke let at gennemføre den mellemkommunale Bestatning saaledes, at den tager alle Hensyn. Det er blevet fremdraget, navnlig af det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), at Købstæderne over for den mellemkommunale Bestatning skulde blive mindre gunstigt stillede end Landet. Det er ganske sikkert saa, men jeg vil dog fremhæve, at skal man have en almindelig Regel, maa man ogsaa lægge Bægt paa, at ingenlunde al Erhvervs-virksomhed paafører Kommunerne store Udgifter. Der er de Erhvervs-virksomheder der gøre det, som Fabriksdrift og deslige, men der er jo ogsaa andre, imaa Erhvervs-virksomheder, der kunne drives i en Kommune uden at afføde saa godt som nogen Udgift. Dette maa man ikke glemme netop for Købstædernes Vedkommende. Maa det fuldkomne paa dette Omraade kan man ganske sikkert ikke. Vil man holde den afgiftspligtige uden for den mellemkommunale Bestatning, vil man altsaa fastholde, at han ikke skal komme til at bidrage mere, end han ellers er pligtig til at bidrage, vil det være meget vanskeligt at fordele Bidragene mellem de to Kommuner, saaledes at der sker fuldkommen Ret og Skel i alle Tilfælde. Man maa slaa af paa sine Fordringer her, ellers kommer man ganske sikkert ikke nogen Begne. Naar man saa stærkt gør gældende, at den skattepligtige, der udøver Erhverv i Købstæderne, unddrager sig den retsfærdige Bestatning ved at flytte ud i Landdistriktet, maa jeg dog protestere. Det forekommer mig ikke, at man skal lægge for meget Bæand paa den fri Rørelse og Afgang til at boscætte sig, hvor man vil, og man skal holde fast paa at, naar alt kommer til alt, er det dog Opholdskommunen, der er den fornemste Kommune med Hensyn til Retten til at optræde Skattebidrag af den vedkommende. Det er der, han har sin Familie, det er der, at Udgifterne falde til Skolevæsen, Fattigvæsen o. s. v., Erhvervs-kommunen kommer dog først i anden Række.

Der har særlig været Spørgsmaal om Forstaaelsen af § 18 med Hensyn til Amtsraadets Stilling ved Signering af Udskrivningsbeløbet. Jeg tror, det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse af Paragraphen. Jeg er enig med det ærede Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) i, at den ikke berører Spørgsmaalet om, hvorvidt Amtsraadet vil udskrive paa Kommunerne eller udelukkende paa Hartkornet. Den siger blot, at hvis Amtsraadet vælger at udskrive paa Kommunerne, skal Fordelingen følge de Regler, der indeholdes her i § 18.

Med Hensyn til Aktieselskaberne har jeg jo udtalt mig for en meget lempelig Stat paa dem, og jeg har i saa Henseende ikke forandret min Mening efter de Eksempler, som blev fremførte af det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Han fremdrog et Aktieselskab, hvis Udbytte er meget stort, men det maa dog erindres, at det er et gammelt Aktieselskab, hvis Aktier nu er paa Hænder, der ikke have tegnet Aktierne oprindeligt. Aktierne ere siden den Tid erhvervede langt over det Beløb, paa hvilket de lyde, saaledes at det Udbytte, Aktionærene saa, ingenlunde er hverken 14 eller 17 pCt., men derimod formodentlig kun er 6 eller 7 pCt. En anden Ting er det jo, at det kun er en Undtagelse, at et Aktieselskab nu til Dags giver et saa stort Udbytte. Ved Aktietegningen Loves der et stort Udbytte, men de Løfter holdes sjælden, Reglen er jo tværtimod den, at Aktieselskaber gennemgaaende give et temmelig tarveligt Udbytte, og det er efter denne Regel, vi skulle se at indrette Bestatningen.

Jeg har faaet det Indtryk af Forhandlingen i Dag, at man alligevel, trods alle de Indvendinger, der ere fremkomne mod Forslaget i den Affattelse, det foreligger fra Folketinget, er velvillig stemt over for det, for saa vidt man gerne vil gaa til en nøje Drøftelse af Sagen. Jeg skal derfor paa ny anbefale Forslaget til Tingets velvillige Overvejelse.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Omgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.